

NẾU CHÚNG TA CÙNG CHIA SẺ !

Tờ bướm của những người phiêu bạt
Một suy tư, một hành trình, một cách thế ?

Journal des JUNGLES

Phát hành tam cá nguyệt - tờ bướm miễn phí - đừng vất tờ báo xuống đường
Plate-forme de Services aux Migrants j dj @ p s m i g r a n t s . o r g

LỜI MỞ ĐẦU

MARTINE DEVRIES

Tờ bướm này ước muốn dành cho những người phiêu bạt, nay đây mai đó, kiếp người tị nạn cũng như những người đến chia sẻ với họ trong lúc hoạn nạn. Chắc chắn, tờ bướm này không dành cho những kẻ bách hại, những người làm ra những điều luật trái với quyền con người. Thế, những người có thiện ý ? Ranh giới thật nào rõ rệt, nhưng người ta muốn làm như thế... Tờ bướm dành cho bạn đó : những người phiêu bạt trong rừng sâu heo quạnh hoặc những người muốn tìm hiểu. Tờ bướm này cũng ước muốn sự đóng góp

NAN SUEL

Trong buổi gặp gỡ Tổng hội Phục vụ người Tị nạn (TPT), các thiện nguyện viên đã suy tư và tạo nên tờ bướm này, cứ ba tháng được phân phát miễn phí và dán tại những trại tị nạn. Tờ bướm này được thực hiện bởi những người thiện nguyện và dẫn thân từ những hội đoàn khác nhau bên cạnh những người bỏ nước ra đi đang ẩn núp tại những trại tị nạn ở miền Bắc nước Pháp gần Calais, Paris và Cherbourg. Chúng tôi ước muốn tờ bướm này không chỉ dành cho vài người, nhưng cho mọi người, ngoại quốc hoặc Pháp. Chúng tôi

bài vở của những người Pháp chính cống, những người Pháp được thừa nhận hoặc những người nước ngoài lưu lại một thời gian hoặc đang định cư. Nó muốn đón nhận những đôi mắt, những tiếng nói của mọi người, tuy không cùng cảm nhận, khó khăn, thoả mãn. Nó không cúi đầu chấp nhận, nhưng nó có thể là nguồn nổi giận, bức tức, nó giúp cho thấy được những chiến công như làm cho một điều luật phải thay đổi hoặc không thi hành được ; Như thế, thoa dịu được phần nào trong cuộc sống hằng ngày được thuật lại qua những kinh nghiệm cá nhân.

cầu mong mọi người, tị nạn và thiện nguyện viên hãy xem tờ bướm này như của chính mình bằng cách gửi bài cho chúng tôi: Đó là nói lên tiếng nói cho những người không được nói!
Chúng tôi sẽ phát hành qua nhiều thứ tiếng.

Mục lục

- t.1 : Nếu chúng ta cùng chia sẻ
- t.2 : Thiện nguyện viên- Diễn đàn tự do : Tôi ước muốn trở thành nhà ảo thuật
- t.3 : Calais : cảnh sát vũ phu
- t.4 : Nơi phân phát - vừa hổ thẹn và giận dữ

CHÚNG TÔI, NHỮNG NGƯỜI THIỆN NGUYÊN

CLAIRE MILLOT

Các bạn thấy chúng tôi có mặt trong trại và nơi phát đồ.

Chúng tôi mang đến cho các bạn cơm, mì, rau luộc với ít thịt. Thức ăn, chăn mền, quần áo, giày vớ (giày không bao giờ đủ...)

Chúng tôi giúp các bạn đến gặp nhân viên y tế, vào bệnh viện hoặc đi tắm rửa. Chúng tôi đi với các bạn đến văn phòng tỉnh, bảo hiểm y tế hoặc các văn phòng khác để lo giấy tờ. Những người này đứng tuổi hoặc còn trẻ (sinh viên hoặc đang kiếm việc), nhưng phần đông là các bà lớn tuổi, người vừa về hưu tóc đã bạc...

Họ không chỉ đến cùng các bạn nhưng phải sửa soạn bữa ăn cho các bạn, cũng như sắp xếp lại quần áo nhận được từ những người hảo tâm. Họ thu lại và giặt dũ những quần áo các bạn vất lại sau khi tắm

Thiện nguyện viên không phải là một cái nghề, vì nó không có trong danh sách các nghề. Chúng tôi làm vì động lòng khi nhìn thấy các bạn đi qua trước cửa nhà chúng tôi hoặc thấy các bạn qua một chương trình ở máy truyền hình, cũng như đọc được những mẫu chuyện về cuộc sống vất vả của các bạn. Tựu chung, chúng tôi muốn chia sẻ cùng các bạn tình con người, đó là giá trị vĩnh cửu.

Hoạt động của chúng tôi hoàn toàn độc lập, không có sự ràng buộc nào. Chúng tôi họp thành nhóm, nhưng cùng cộng tác chung với những hội khác, vì đoàn kết tạo sức mạnh !

DIỄN ĐÀN TỰ DO

“TÔI MUỐN TRỞ THÀNH NHÀ ẢO THUẬT”

JUDITH SEBÖ GHI LẠI CUỘC ĐỐI THOẠI

tị nạn từ Kurdistan Iran, 30 tuổi, độc thân không con cái

Tại biên giới giữa Iran và Iraq, không được buôn bán. Nhưng buôn bán bất hợp pháp lan rộng, tôi đã làm nghề này. Người ta kiếm được nhiều tiền bằng cách thế này. Hiện tôi còn độc thân.

Tôi trốn khỏi quê hương, vì tôi cảm thấy mình bị đe dọa. Tôi nghĩ mình liều lĩnh, nhưng tại Iran, tôi không có tương lai, chẳng mục đích nào cho cuộc sống. Tôi không thể nói lên chính kiến của mình. Chẳng tự do. Vì tự do, tôi đã quyết định qua Âu châu

Để đến đây, tôi lấy buýt đi từ Iran qua Thổ Nhĩ Kỳ với giấy thông hành trong tay. Sau đó, qua Hy Lạp một cách bất hợp pháp. Ở đây thật khó khăn. Tôi lưu lại đây một năm trước khi đến Pháp qua ngõ Ý đại lợi bằng tàu thủy. Chúng tôi cả thấy 70 người trong chiếc tàu nhỏ, luôn sợ tàu sẽ chìm. Phải hết 4 tiếng 30 mới cập bến.

Khi tôi đến đây, tại trại, tôi thấy nơi trú ngụ, bảng hiệu các hội đoàn và những lời giải thích làm tôi ấm lòng, cảm thấy an toàn. Việc này thật quý đối với chúng tôi. Ở Âu châu, người ta cảm thấy an toàn, vì luật lệ rõ ràng.

Nhưng, lần đầu tiên, tôi sợ mất chỗ trong trại khi tôi nằm bệnh viện, vì không tối nay mình sẽ ngủ ở đâu.

Anh của tôi ở Anh. Tôi sẵn sàng liên mạng để đoàn tụ với anh của tôi. Quan trọng không phải là phương tiện, nhưng là mục đích tôi nhắm tới. Sau đó, tôi xin tị nạn bên đó, học hành và không bao giờ quay lại Iran. Tùy hoàn cảnh tương lai, tôi có thể thăm lại quê hương.

Tôi ước ao trở thành một nhà ảo thuật “

CHERBOURG

Trước khi đến đây, tôi biết một điều: Không ai can thiệp vào cuộc sống riêng tư của tôi, mỗi người có cuộc sống của mình. Chẳng ai lục lọi vào đời tư của người khác. Tất cả đều khác biệt với Iran và chính vì thế tôi mới ra đi.

CALAIS : CẢNH SÁT VŨ PHU

LOU EINHORN-JARDIN

Vào tháng sáu 2011, nhóm No Border, được hỗ trợ từ hai mươi hội đoàn địa phương, quốc gia và quốc tế để nâng đỡ những người tị nạn và tranh đấu cho Nhân quyền đã đệ trình lên vị đại diện cho các quyền một báo cáo về sự hành hung của các cảnh sát đối với những người tị nạn tại Calais. Bản báo cáo được gửi kèm theo nhiều cuộn video và chứng từ về việc bạo hành của cảnh sát

Theo điều tra, bản báo cáo nêu lên và tố cáo nhiều lạm dụng về việc kiểm tra giấy tờ, chất vấn và việc giải về đồn cảnh sát Coquelles đối với cùng một người chỉ cách nhau vài ngày, ngay cả đối với những người ngoại quốc có giấy tờ hợp lệ, những dòm ngó, những hành động thoá mạ người tị nạn. Bản báo cáo cũng đề cập đến sự phá hoại sản phẩm cứu trợ và vật dụng cá nhân. Cuối cùng, việc trục xuất không đúng quy tắc cũng được đề cập đến

Vị đại diện cho các quyền yêu cầu cảnh sát hãy ngừng ngay những hành động vô lối trên. Manuel Valls, Bộ trưởng bộ Nội vụ đã cho rằng những sự kiện này không có kiểm chứng và đã cũ, ông ta chối hết. Các hội đoàn đã phản ứng bằng việc gửi bài cho các nhật báo. Từ ngày đó, các hành động bất hợp pháp của các cảnh sát vẫn tiếp tục.

Capture d'images extraite d'une vidéo disponible sur Rue 89, 22/06/2011

Các hội đoàn kêu gọi những người tị nạn hãy báo cho họ những hành động ngang ngược của cảnh sát để chuyển đến vị đại diện cho các quyền. Việc đóng các trại, tịch thu, phá hoại vật dụng cá nhân hay đồ vật (lều, chăn mền v.v...), việc xét giấy tờ gần nơi phát thức ăn, việc đi lại thường xuyên của cảnh sát trong trại nên cho hội đoàn biết. Tên tuổi người chứng sẽ không được biết đến.

Những chứng cứ trên có thể làm thay đổi việc hành sự vụ phụ của cảnh sát. Xin nhắc rằng, việc chính của cảnh sát là làm tôn trọng luật lệ đối với những người có giấy tờ hay là không

(1) VỊ ĐẠI DIỆN CHO CÁC QUYỀN LÀ NGƯỜI CÓ THẨM QUYỀN ĐỘC LẬP GIÚP CHO VIỆC TÔN TRỌNG CÁC QUYỀN, SỰ TỰ DO CŨNG NHƯ CÓ ĐỘNG CHO VIỆC BÌNH ĐẲNG

HOÀN CẢNH

TỊ NẠN TẠI MIỀN BẮC NƯỚC PHÁP : ĐIỀU CẦN BIẾT,

NAN SUEL

Những năm 1990, người tị nạn đến từ khối Cộng sản Đông Âu, kể đó những gia đình chạy giặc ở Nam tư đã đến Calais, nhưng bị chặn lại ở biên giới. Những người tị nạn đến từ các quốc gia được thay đổi theo tình cảnh địa lý chính trị.

Từ 1999 đến 2001, hàng ngàn người đã được tiếp nhận bởi chính phủ tại trung tâm tiếp nhận ở Sangatte. Vào năm 2002, bị ép từ Anh, chính phủ Pháp đã đóng cửa.

Từ ngày đó, nhiều trại không được tổ chức đã mọc lên như nấm mọc theo đường xa lộ dẫn đến Calais (Steen-

voorde, Grande Synthe, Tétèghem, Tatinghem, Norrent-Fontes, Angres) cũng như ở Paris và ở vài cảng tại Pháp và Bỉ (Roscoff, Cherbourg, Zeebrugge...)

Chung quanh mỗi trại, dân cư tự tổ chức để giúp đỡ và hỗ trợ những người tị nạn qua ngày. Có thành phố tiếp nhận vui vẻ, nhưng có những nơi không được tốt.

Nhà nước ngăn cản sự hiếu khách này. Những nơi ở thường thường bị cảnh sát phá. Thêm vào đó, việc xin tị nạn càng ngày càng khó khăn tại Pháp.

NƠI PHÂN PHÁT

CLAIRE MILLOT

Ở Grande -Synthe và Teteghem, nhóm « Bác sĩ không biên giới » đã đến dựng những căn lều để dễ dàng phân phát đồ ăn.

Ở Grande – Synthe, một thùng phuy bỏ không từ vài năm nay đã được rửa lại và sơn phết sạch sẽ, nền xi măng, hai bàn lớn và ghế dài. Một nơi khá rộng để trú

Tétéghem

khi trời tiết xấu

Ở Teteghem, nơi trú ngụ được làm thành phòng, có thể nói như một quán bar giữa trời cũng giống như những người ở cạnh bãi biển có nơi để vật

dụng ăn uống và có nơi trú khi thời tiết xấu.

Ở Grande –Synthe, ngày đi tắm, trường hợp trời mưa, thì thật khổ. Những người thiện nguyện phải chấp nhận dầm mưa chờ đợi người tị nạn tắm xong, để quần áo sạch trong xe. Việc phân phát trở nên rắc rối. Chồng của Sylvie (thiện nguyện viên ở Salam) và một người bạn vừa làm xong một nơi trú. Thiện nguyện viên, tị nạn và quần áo được an toàn.

Grande Synthe

ĐÂY ĐÓ

VỪA HỖ THỆN VÀ GIẶN DỮ

CLAUDIE RAULT-VERPREY

Trở về sau những ngày « hoãn binh mùa đông » từ chiếc phòng nhà thờ cho mượn ở Cherbourg-Octeville, những người xin tị nạn afghans đã phải trú tại Nordez.

“Tôi đến Pháp từ một tháng qua. Tôi không ngờ phải sống trong một nơi như thế” một người tị nạn thuật lại.

Ở Cherbourg, cả thầy 46 người đàn ông phải xin tị nạn. Vài người đã ở đây vài năm rồi. Họ đợi việc tị nạn của họ được chấp thuận. Họ đợi tờ thủ tục âu châu 2003 được gọi là « tờ thủ tục tiếp nhận » được áp dụng. Họ mong quyền lợi củ họ được tôn trọng.

« Nơi ở hổ thẹn. Vừa ẩm thấp vừa mối mọt » Pascal Besuelle, thiện nguyện viên hội Itinerance et chủ tịch của Tổng hội chống kỳ thị và tư tưởng cực hữu phát cái.

LỊCH

Thứ bảy 25/5/2013 : Diễn đàn liên hội PSM ở hội quán Saint Médard de Oye Plage.

Từ 06 đến 14/7/2013 : Vòng trại rừng. Nghĩa gì ? Những người thích xe đạp sẽ cùng đi một vòng Nord/Pas de Calais để thông báo và đánh động lòng người về tình trạng người tị nạn hiện diện trong vùng. 06.07 : Lens-Grenay. 07.07 : Grenay-Norrent-Fontes. 08.07 : Norrent-Fontes-Bailleul. 09.07 : Bailleul-Grande-Synthe. 11.07 : Grande-Synthe-Calais. 12.07 : Calais-Canterbury.

Từ 03 đến 24/8/2013 : dự án “Tiếng vang từ biên giới” :

Chiếc tàu tam cột buồm nhỏ nhánh như con chim có tên Lovis, với khoảng 30 thủ thủy trên tàu đến từ khắp nơi sẽ theo lộ trình : Rotterdam, Brugge, Ostende, Dunkerque, Calais et Brighton. Sẽ dừng hai ngày ở mỗi cảng. Mục đích : thông báo và đánh động lòng người về tình trạng người tị nạn hiện diện dọc theo bãi biển âu châu.

PSM NHÓM HỘI QUY TẬP LẠI ĐỀ HỖ TRỢ NHỮNG NGƯỜI TỊ NẠN VEN BỜ BIỂN MANCHE VÀ MIỀN BẮC :

GIÁM ĐỐC PHÁT HÀNH : MARTINE DEVTIES - GIẤY PHÉP : ĐANG TIẾN HÀNH – BIÊN TẬP : PSM – TÒA SOẠN : 15, RUE DE L' ECLUSE DE BERGUES 59140 DUNKERQUE – LIÊN HỆ : MAËL GALISSON : 06 61 97 12 17 - CONTACT@PSMIGRANTS.ORG - HTTP://WWW.PSMIGRANTS.ORG/SITE/ - SỐ PHÁT HÀNH : 100